

Sygn. akt III Nsm 623/20

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym

Przewodniczącą sędzią Piotr Kawecki

Protokolantsekr. sądowy Anna Sosnowska

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2022 r. w Toruniu

na rozprawie sprawy

z wniosku I. W.

przy udziale M. S. (1)

o zmianę kontaktów z małoletnią H. S.

oraz z wniosku M. S. (1)

przy udziale I. W.

o zmianę kontaktów z małoletnią H. S.

postanawia:

I. ustalić, że M. S. (1) – w miejsce kontaktów określonych w ugodzie zawartej przed mediatorem J. K. (1) w dniu 23.08.2019r. zatwierdzonej postanowieniem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 9 stycznia 2020r., może spotykać się z małoletnią H. S. ur. (...) w W., córką I., poza miejscem jej zamieszkania i pod nieobecność matki – I. W. w następujących terminach:

a) w co trzeci weekend - od piątku od godz. 19:00 do niedzieli do godz. 17:00,

b) w trzeci weekend marca – od piątku od godz. 19:00 do niedzieli do godz. 17:00,

c) w okresie weekendu majowego, w latach parzystych, w zależności od dni w które przypada 1-3 maja: o ile dzień 1 maja przypadał będzie w poniedziałek – wówczas od piątku poprzedzającego ten dzień, od godz. 19:00 do dnia 3 maja do godz. 17:00, zaś o ile dzień 3 maja przypadał będzie w piątek – wówczas od dnia 1 maja od godz. 19:00 do niedzieli następującej bezpośrednio po dniu 3 maja, do godz. 17:00, w pozostałych zaś przypadkach od 1 maja od godz. 19:00 do 3 maja do godz. 17:00,

d) w okresie Świąt Bożego Ciała – w latach nieparzystych: od czwartku Bożego Ciała od godz. 11:00 do następującej bezpośrednio po tym święcie niedzieli do godz. 17:00,

e) w okresie Świąt Bożego Narodzenia:

- w latach nieparzystych od 26 grudnia od godz. 13:00 do 1 stycznia roku następnego do godz. 18:00

- w latach parzystych od 23 grudnia od godz. 19:00 do 26 grudnia do godz. 13:00,

f) w okresie Świąt Wielkanocnych:

- w latach nieparzystych: od Wielkiej Soboty od godz. 15:00 do Poniedziałku Wielkanocnego do godz. 18:00,

g) w okresie wakacji letnich: od pierwszej niedzieli lipca od godziny 11:00 do drugiej niedzieli lipca do godz. 18:00 oraz od niedzieli bezpośrednio poprzedzającej dzień 16 sierpnia od godz. 11:00 do niedzieli następującej bezpośrednio po dniu 16 sierpnia do godz. 18:00;

h) w okresie ferii zimowych w województwie (...): od soboty bezpośrednio poprzedzającej okres tych ferii od godz. 11:00 do kolejnej soboty tych ferii do godz. 18:00

przy czym co do kontaktów z punktów od a) do f), to M. S. (1) będzie zabierał córkę z miejsca zamieszkania matki małoletniej H. S. o godzinie wyznaczonej jako początek spotkania, a po zakończeniu spotkania odwoził córkę z powrotem, zaś co do kontaktów z punktów od g) do h) to I. W. będzie zawoziła małoletnią H. S. do miejsca zamieszkania M. S. (1) o godzinie wyznaczonej jako początek spotkania, a po zakończeniu spotkania odbierała córkę z powrotem;

II. uprawienie M. S. (1) do kontaktów z małoletnią córką określone w punkcie I a) postanowienia nie będzie mu przysługiwało w okresach: weekendu majowego 1-3 maja w latach nieparzystych, w okresie Świąt Bożego Ciała, Świąt Bożego Narodzenia, Świąt Wielkiej nocy, okresów wakacji letnich i okresów ferii zimowych w województwie (...);

III. oddalić wniosek I. W. w pozostałej części;

IV. oddalić wniosek M. S. (2) w pozostałej części;

V. ustalić że M. S. (1) i I. W. ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie;

VI. niezapłaconą częścią kosztów sądowych obciążyć Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Toruniu.

Sygn. akt. III Nsm 623/20

UZASADNIENIE

W dniu 21 maja 2020r. wnioskodawczyni I. W. złożyła wniosek o zmianę ugody zawartej przed mediatorem w dniu 23 sierpnia 2019r. w ośrodku mediacyjnym Fundacji (...) pomiędzy nią a M. S. (1), a zatwierdzonej przez Sąd Rejonowy w Toruniu w dniu 9 stycznia 2020r. w sprawie o sygn.. akt (...) w ten sposób, że w miejsce ustalonych kontaktów M. S. (1) z małoletnią H. S., zostaną ustalone kontakty - po ostatecznym sprecyzowaniu stanowiska w sprawie jak w piśmie procesowym z dnia 15.11.2021r. (k. 318v-319 akt) w sposób następujący: M. S. (1) może spotykać się z córką poza miejscem jej zamieszkania i pod nieobecność matki:

- w co trzeci weekend, poczynając od dnia 19.03.2021r., od piątku od godz. 17.00 do niedzieli do godz. 16:00

- w okresie wakacji letnich, przez okres jednego tygodnia od poniedziałku 26.07.2021r. od godz. 10 do soboty – 31.07.2021r. do godz. 13:00,

- w okresie Świąt Bożego Narodzenia – w latach nieparzystych od 25.12. od godz. 14:00 do 27.12. do godz. 17:00; w latach parzystych od 24.12. od godz. 14:00 do 25.12. do godz. 17:00,

- w okresie Świąt Wielkanocnych: - w latach nieparzystych od Soboty Wielkanocnej od godz. 10:00 do Niedzieli Wielkanocnej do godz. 15:00; w latach parzystych: od Niedzieli Wielkanocnej od godz. 13:00 do Poniedziałku Wielkanocnego do godz. 17:30, przy czym ojciec małoletniej będzie zabierał córkę z miejsca zamieszkania jej matki o godzinie wyznaczonej jako początek spotkania, a po zakończeniu spotkania odprowadzał córkę z powrotem na godzinę oznaczoną jako koniec spotkania.

Uprawnienie M. S. (1) do kontaktów z małoletnią córką ustalone w co trzeci weekend wyłączone miało być w okresach Świąt Bożego Narodzenia, Świąt Wielkanocnych i wakacji letnich. W przypadku zaś niemożności odbycia kontaktu

określonych w co trzeci weekend z powodu choroby małoletniej, uprawnienie do kontaktu z córką przysługiwać mu miało w weekend ustalony przez strony. I. W. wniosowała nadto o zagrożenie M. S. (1) nakazaniem zapłaty kwoty 1.000 zł na rzecz wnioskodawczyni za każde naruszenie obowiązków wynikających z orzeczenia Sądu w zakresie kontaktów M. S. (1) z małoletnią H. S..

Na rozprawie w dniu 13 września 2022r. I. W. zmodyfikowała swój wniosek, ustaliła w zasadzie w sposób zgodny z M. S. (1) częstotliwość, terminy, zasady mających być zmienionymi kontaktów; kwestią sporną pomiędzy uczestnikami postępowania pozostała natomiast kwestia tego, który z uczestników postępowania zobowiązany będzie do zawiezienia małoletniej do miejsca zamieszkania ojca na godzinę rozpoczęcia kontaktów oraz kto zobowiązany będzie do odwiezienia małoletniej do jej miejsca zamieszkania po zakończonym kontakcie.

M. S. (1) również złożył wniosek o zmianę ustalonych dotąd kontaktów z małoletnią córką - ugody zawartej z I. W. przed mediatorem w dniu 23 sierpnia 2019r. w ośrodku mediacyjnym Fundacji (...) zatwierdzonej postanowieniem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 9 stycznia 2020r. w sprawie (...) w sposób sprecyzowany w piśmie procesowym z dnia 15.11.2021r. (k. 321-324 akt).

Na rozprawie w dniu 13 września 2022r. M. S. (1) zmodyfikował swój wniosek, ustalił w zasadzie w sposób zgodny z I. W. częstotliwość, terminy, zasady mających być zmienionymi kontaktów; kwestią sporną pomiędzy uczestnikami postępowania pozostała kwestia tego, który z uczestników postępowania zobowiązany będzie do zawiezienia małoletniej do miejsca zamieszkania ojca na godzinę rozpoczęcia kontaktów oraz kto zobowiązany będzie do odwiezienia małoletniej do jej miejsca zamieszkania po zakończonym kontakcie. Zdaniem M. S. (1) w kontaktach ustalonych na nowych zasadach to każdorazowo I. W. miała być zobowiązana do zawiezienia małoletniej do jego miejsca zamieszkania na godzinę rozpoczęcia kontaktów.

Sąd ustalił co następuje:

I. W. i M. S. (1) pobrali się w (...), po pięciu latach znajomości. Małoletnia H. S. urodziła się (...) w W.. Strony postępowania mieszkały w W., rozstały się w 2015r., gdy małoletnia miała (...). Rozwód nastąpił w (...) z winy pozwanego. Władza rodzicielska została powierzona matce, a ograniczona M. S. (1). M. S. (1) utrzymywał kontakt z córką, ale częstotliwość, długość i warunki jego przebiegu od 2017r. były przedmiotem sporu i rozstrzygnięć sądowych. Po rozwodzie stron I. W. przeprowadziła się wraz z córką do T., M. S. (1) nieprzerwanie mieszka w W..

Uczestnicy postępowania w trakcie postępowania w sprawie (...) zawarli w dniu 23.08.2019r. przed mediatorem J. K. (2) ugodę w przedmiocie kontaktów M. S. (1) z małoletnią córką, ugoda ta została zatwierdzona postanowieniem z dnia 9 stycznia 2020r. W ugodzie zapisano m.in. że kontakty M. S. (1) z córką będą się odbywać w pierwszą i третią sobotę miesiąca w godzinach 10:00-19:00, niedziela 9:00-16:00 w T., poza miejscem zamieszkania (pięć spotkań od października 2019r. do października 2020r. miało być realizowanych w W., a za przejazd dziecka miała być odpowiedzialna I. W.). Każdy z uczestników postępowania zgłaszał zastrzeżenia odnośnie realizacji tej ugody przez drugiego rodzica.

Dowód: ugoda zawarta przed mediatorem – k. 15-18 akt,

I. W. mieszka obecnie w T., pracuje jako manager, obsługa klienta w zakresie świadczeń pracowniczych, zarabia ok. (...) zł, odbiera 1000 zł świadczeń wychowawczych, otrzymuje od M. S. (1) 1500 zł alimentów na rzecz małoletniej H. S.. I. W. jest od 2020r. ponownie zamężna, w dniu (...) urodziła drugą córkę – M. W.. Mąż uczestniczki postępowania pracuje jako kierowca – spedytor w T., najczęściej wraca do domu ok. godziny 16:00 – 17:00. Małoletnia M. W. chodzi do żłobka. I. W. cierpi na (...), (...); w marcu i kwietniu 2022r. miała przeprowadzane operacje (...).

Dowód: Zeznania świadka M. G. – k. 229v-231v,

Zeznania T. W. – k. 232-233v,

Karta informacyjna ze szpitala, dokumenty lekarskie – k. 352-355 akt,

M. S. (1) mieszka w W., pracuje jako inżynier produkcji w dziale utrzymania ruchu w piekarni w godzinach 8:00 – 16:00, w dni powszednie, zarabia ok. (...) zł, regularnie alimentuje córkę. M. S. (1) pozostaje w związku z M. R. (1), która pracuje w firmie konferencyjno – szkoleniowej jako koordynator projektów. Z tego związku w dniu 16 lipca 2022r. narodziło się dziecko – M. R. (2). M. S. (1) w kwietniu 2022r. przeszedł operację (...), miał znaczne ograniczenia w poruszaniu się samochodem, z zaleceń lekarskich wynikał między innymi oszczędzający tryb życia. Uczestnik postępowania ma również skierowanie na zabieg operacyjny (...) – termin operacji nie został dotąd wyznaczony, po operacji zalecany będzie oszczędzający tryb życia przez okres ok. 2 miesięcy i wskazanym ma być nieprzebywanie przez dłuższy czas w pozycji siedzącej.

Dowód: Zeznania świadka M. R. (1) – k. 240v-243v,

Karta informacyjna ze szpitala, dokumenty lekarskie – k. 333-338 akt,

Uczestnicy postępowania wykazują odpowiednie predyspozycje do sprawowania opieki nad małoletnią H. S.. Przewlekłość ich konfliktu i utrzymująca się niedrożność komunikacji i współpracy na rzecz dziecka obniża ich kompetencje wychowawcze. Małoletnia jest silnie związana z matką i uznaje jej wiodącą rolę w swoim życiu. I. W. jest dla małoletniej córki najważniejszym obiektem emocjonalnego odniesienia. Więż małoletniej z uczestnikiem postępowania jest rozluźniona i nadal na etapie budowania się. Z uwagi na brak swobodnego dostępu do responsywnych reakcji ojca, od najwcześniejszego okresu rozwojowego, relacja oparta na przywiązaniu nie będzie już tak silna, Uwzględniając dobro małoletniej zasadnym jest wznowienie komunikacji między uczestnikami postępowania i ustalenie możliwie najszerszych kontaktów małoletniej H. S. z uczestnikiem postępowania, uwzględniając realia jej obecnej egzystencji i trudy podróży do W.. Na małoletnią H. S. pozytywnie wpływałby udział uczestniczki postępowania w organizacji przejazdów do mieszkającego w W. M. S. (1), małoletnia widziałaby akceptację uczestniczki postępowania do ukształtowanych kontaktów z ojcem.

Dowody – korespondencja pomiędzy stronami -k. 19-27, 76-83, 137-169, 179v-182v, 216-225, 331-332, 356-358 akt,

Zdjęcia – k. 84-95,

Sprawozdanie z wywiadu środowiskowego u I. W. -k. 103-104 akt, 275-275v, 391- 391v

Sprawozdanie z wywiadu środowiskowego u M. S. (1) – k. 204-208 akt, 260-265, 414-415 akt,

Zeznania świadka D. S. – k. 233v-235 akt,

Zeznania świadka M. R. (1) – k. 240v-243v,

Opinia OZSS – k. 305-314, ustna uzupełniająca opinia – k. 418-419 akt

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów – sprawozdań z wywiadów kuratorów sądowych, dokumentacji medycznej oraz opinii OZSS w T., akta sprawy (...) Sądu Rejonowego w Toruniu, a także dowód z zeznań biegłych oraz przesłuchanie wnioskodawcy i uczestniczki postępowania.

Zgodnie z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte we wniosku, pismach procesowych złożonych w sprawie, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym.

Sąd przyjął za wiarygodne dowody w postaci dokumentów złożonych przez strony do akt sprawy, albowiem nie było podstaw do ich podważenia. Strony również nie kwestionowały ich wiarygodności i autentyczności.

Sąd dała wiarę zeznaniom każdego z przesłuchanych świadków – zeznania te nie miały większego znaczenia w sprawie.

Sąd przyjął za wiarygodny również dowód w postaci sprawozdania z wywiadów środowiskowych kuratorów sądowych, albowiem zostały sporządzone przez kompetentne osoby, w szczególności jednak żadna ze stron nie kwestionowała prawdziwości treści w nim zawartych.

Sąd uznał także za wiarygodny dowód z opinii OZSS w T.. Opinia ta jest przejrzysta, sporządzona przez kompetentne osoby, które po przedstawieniu metod badawczych, dokonały omówienia wyników badań, a następnie w sposób jasny i konkretny sformułowały wnioski będące odpowiedzią na przedstawione biegłym w postanowieniu dowodowym pytania.

W ocenie Sądu walor wiarygodności należało również przyznać twierdzeniom biegłych C. W. i H. P., przesłuchanych w sprawie na okoliczność sporządzonej opinii, albowiem były one logiczne, spójne i rzeczowe. Biegły C. W. jest psychologiem, a H. P. specjalistą w dziedzinie psychiatrii, a ich wiedza, bezstronność i doświadczenie nie budziły żadnych wątpliwości. Ponadto, twierdzenia biegłych znalazły odzwierciedlenie w pozostałym materiale zebranym w sprawie, który sąd uznał za wiarygodny oraz, co istotne, ustne uzupełniające opinie biegłych korespondowały z opinią pisemną OZSS w T..

Walor wiarygodności Sąd przyznał twierdzeniom stron postępowania - I. W. i M. S. (1). Były one bowiem spójne, logiczne, a ponadto znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zebranym w niniejszej sprawie, a i Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności.

Wniosek o zmianę kontaktów posiada podstawę prawną w art. 113⁵ kro. Zgodnie z jego treścią, Sąd opiekuńczy może zmienić rozstrzygnięcie w sprawie kontaktów, jeżeli wymaga tego dobro dziecka.

Ostatni raz o kontakty małoletniej H. S. z ojcem ukształtowane zostały w sprawie (...), gdzie strony zawarły w dniu 23.08.2019r. przed mediatorem J. K. (2) ugodę w przedmiocie kontaktów M. S. (1) z małoletnią córką, ugoda ta została zatwierdzona postanowieniem z dnia 9 stycznia 2020r.

W obowiązującym stanie prawnym rodzice oraz ich dziecko mają nie tylko prawo, ale i obowiązek utrzymywania ze sobą kontaktów (art. 113 §1 kro). Zgodnie z art. 113¹ §1 kro jeżeli dziecko przebywa stale u jednego z rodziców, sposób utrzymania kontaktów z dzieckiem przez drugiego z nich, rodzice określają wspólnie, kierując się dobrem dziecka i biorąc pod uwagę jego rozsądne życzenia; w braku porozumienia rozstrzyga sąd opiekuńczy. W przedmiotowym postępowaniu na mocy art. 113⁵ kro orzekł jak w punktach I i II postanowienia, w pozostałym zakresie oddalając wnioski stron jako bezzasadne.

W niniejszej sprawie pomiędzy rodzicami małoletniej od lat istnieje konflikt, który uniemożliwia im porozumienie w sprawach dziecka, dlatego o kontaktach ojca z małoletnią H. S. przebywającą stale u matki, rozstrzygnąć musiał Sąd opiekuńczy, mając na uwadze dobro dziecka.

Podkreślenia wymaga również, iż pomimo przedstawiania przez I. W. i M. S. (1) argumentów za rozwiązaniem - w istocie technicznej kwestii – dowożenia małoletniej na kontakt z ojcem i odwożenia po zakończonym kontakcie - najistotniejszą kwestią w niniejszej sprawie jest dobro małoletniego dziecka.

Pierwzoplanową wartością każdego rozstrzygnięcia o kontaktach z dzieckiem jest jego – a nie rodziców czy innych osób – dobro. Akcentowanie w sprawie interesów własnych i własnego prawa nie buduje właściwych relacji z dzieckiem, nie sprzyja także budowaniu poczucia zaufania w relacjach między samymi rodzicami, które także nierzadko stoją na przeszkodzie w realizacji pełnego prawa do kontaktów z dzieckiem. Problem sprowadza się do uświadomienia rodzicom, że jak najpełniejsza realizacja prawa do kontaktów z dzieckiem ma służyć nie rodzicom, a dziecku, które dla prawidłowego rozwoju potrzebuje zarówno matki, jak i ojca. Budowanie właściwych relacji jest długotrwałym procesem, w którym przymuszanie kogokolwiek do czegokolwiek w „imię prawa” może odnieść skutek

odwrotny od zamierzonego (por.: Komentarz do spraw rodzinnych, pod red. Jacka Ignaczewskiego, LexisNexis, Wyd. 1 z 2012r., k. 112).

Należy zauważyć, że utrzymywanie przez dziecko kontaktów z obojgiem rodziców jest zgodne z jego dobrem. Rodzice powinni zadbać o to, aby dziecko nie było uwikłane w konflikt lojalnościowy, zatem w ocenie Sądu właściwym jest rozwiązanie polegające na tym, by to również matka małoletniej uczestniczyła choćby częściowo, nawet w niewielkim wymiarze w realizowaniu kontaktów małoletniej z M. S. (1).

W ocenie Sądu zasadnym było zobowiązanie I. W. do dowożenia córki na godzinę i w miejsce rozpoczęcia kontaktu i jej odbiór po zakończonym kontakcie – w zakresie ustalonych kontaktów mających odbywać się w wakacje letnie i ferie zimowe, a więc tak naprawdę – w zakresie 3 kontaktów w roku. Sąd podzielił wnioski i argumentację biegłych przedstawioną na rozprawie, gdzie biegłe wskazały, że na małoletnią H. S. pozytywnie wpływałby udział matki w organizacji przejazdów do mieszkającego w W. M. S. (1), małoletnia widziałaby akceptację I. W. do ukształtowanych przez Sąd, w dużym końcowo porozumieniu stron postępowania, kontaktów z ojcem.

Nie bez znaczenia jest, że uczestniczka postępowania wyprowadziła się do T. podejmując samodzielną w tym zakresie decyzję, bez zgody i wiedzy M. S. (1). Obecnie i M. S. (1) jest ojcem małoletniego dziecka urodzonego w dniu (...), dużo młodszego niż M. W., argumenty przedstawiane przez strony postępowania, iż muszą sprawować pieczę nad młodszym potomstwem są więc porównywalne, a w zasadzie takie same. Ograniczenia zdrowotne I. W. nie powinny stanowić istotnej przeszkody w realizacji jej zobowiązania do zawożenia i odwożenia małoletniej do ojca, nadmienić należy, że ostatnimi czasy również M. S. (1) przeszedł operację (...), planowany jest u niego kolejny zabieg – (...), również i on ma utrudnienia w jeździe samochodem i podróżowaniem innymi środkami transportu.

I. W. winna być zatem także odpowiedzialną za współfinansowanie i współorganizację tychże spotkań, tym bardziej, że w ugodzie zawartej z M. S. (1) również zobowiązywała się do dowożenia małoletniej do W. i odbioru jej z W.. Zaangażowanie I. W. w realizację tych kilku kontaktów w roku może mieć decydujący, pozytywny wpływ na postawę małoletniej ze względów wyżej przywołanych, pozwoli odpowiednio przygotować dziecko do pobytu i noclegu u ojca, znacząco ułatwi M. S. (1) (nie tylko pod względem finansowym, ale i organizacyjnym) możliwość spotkań z córką. Sąd miał na uwadze fakt, iż I. S. opiekuje się także młodszym z dzieci, niemniej pamiętać należy, że w gospodarstwie domowym I. W. ojciec małoletniej M. T. W. może sprawować okresowo opiekę nad małoletnią. Konieczność przywiezienia małoletniej H. S. do W. i odbioru jej z tego miasta ograniczać się będzie do kilku wyjazdów w roku, I. W. będąc osobą dobrze zorganizowaną, kierując się dobrem córki, w ocenie Sądu jest w stanie podjąć temu zobowiązaniu.

W punkcie V postanowienia Sąd ustalił, że M. S. (1) i I. W. ponoszą koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie (o co wnioskowała sama wnioskodawczyni). Niezapłaconą częścią kosztów sądowych został obciążony Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Toruniu.